

Om denna fråga besvaras nekande:

- e) Är detta förenligt med de fasta principer som de tyska domstolarna är bundna av enligt den tyska grundlagen, och om svaret är jakande, hur ska den tyska rättstillämparen lösa en konflikt mellan bindande bestämmelser i internationell rätt och EU-domstolens föreskrifter?

Oberoende av svaret på de ovanstående frågorna II.1–II.3:

4. Beträffande en ensamdomarens befogenhet att begära förhandsavgörande enligt artikel 267 andra stycket FEUF:

Är 348a § stycke 2 led 1 i Zivilprozessordnung (ZPO) (den tyska civilprocesslagen), i den mån som denna bestämmelse också avser utfärdande av beslut att begära förhandsavgörande enligt artikel 267 andra stycket FEUF, oförenlig med de nationella domstolarnas befogenhet att begära förhandsavgörande enligt artikel 267 andra stycket FEUF, och ska den förra bestämmelsen därför inte tillämpas på utfärdande av beslut att begära förhandsavgörande?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 2008, s. 66).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Kúria (Ungern) den 31 juli 2020 – HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt. mot Magyar Nemzeti Bank

(Mål C-352/20)

(2020/C 423/24)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Kúria

Parter i det nationella målet

Klagande: HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt.

Motpart: Magyar Nemzeti Bank

Tolkningsfrågor

Ska investeringsfondförvaltarens ersättningspolicy anses omfatta utdelning som lämnas till [de i det nationella målet aktuella ledningspersonerna]

- a) direkt på grund av dessa personers ställning som innehavare av preferensaktier med företrädesrätt till utdelning i investeringsfondförvaltaren, och
- b) via aktiebolag med en enda aktieägare som ägs av [de i det nationella målet aktuella ledningspersonerna] och som innehar preferensaktier i investeringsfondförvaltaren?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 5 augusti 2020 – MARCAS MC Szolgáltató Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-363/20)

(2020/C 423/25)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i det nationella målet

Klagande: MARCAS MC Szolgáltató Zrt.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

- 1) Är det förenligt med rätten till en rättvis rättegång, vilken erkänns som en allmän rättsprincip i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), och med de allmänna principerna om rättssäkerhet, proportionalitet och skydd för berättigade förväntningar, att en skattemyndighet i en medlemsstat har en praxis, enligt vilken skattemyndigheten vid efterhandskontroll av den skattskyldiges deklaration – utan att den skattskyldiges överträdelse bedöms mot bakgrund av en särskild räkenskapsbestämmelse eller en materiell rättsregel som rör den skatt som kontrollen avser, och utan att skattebeloppet har ändrats i förhållande till vad som fastslagits i deklarationen för de år som näringsverksamheten avser – utan motivation kan fastslå att den skattskyldige har en skatteskuld, och detta av den enda anledningen att den skattskyldige upprättat sin deklaration utan att, bland de räkenskapsprinciper som erkänns i medlemsstatens bokföringslag, beakta de två beskattningsprinciper som skattemyndigheten anser vara avgörande, och i stället, med utnyttjande av sitt utrymme för eget skön, grundat sig på andra principer som denne anser reglera bokföringen för dennes näringsverksamhet?
- 2) Kan artiklarna 2.3 och 31 i direktiv 78/660/EEG (fjärde direktivet) ⁽¹⁾, mot bakgrund av rätten till en rättvis rättegång enligt artikel 47 i stadgan och mot bakgrund av de allmänna principerna om rättssäkerhet, proportionalitet och skydd för berättigade förväntningar, vilka utgör allmänna unionsrättsliga principer, tolkas så, att om skattemyndigheten, vad gäller en ekonomisk verksamhet som omfattar flera räkenskapsår, ersätter de redovisningsprinciper som den skattskyldige valt med andra redovisningsprinciper och, som en följd härav, ändrar en bokföringspost som likaledes påverkar skattedeklarationerna för kringliggande år, är obligatoriskt att denna myndighet utvidgar sin kontroll till de räkenskapsår som näringsverksamheten omfattar och därmed påverkar skattemyndighetens slutsatser vad gäller den period som skattekontrollen omfattar? Ska skattemyndigheten vid en efterhandskontroll av den skattskyldiges deklaration under det räkenskapsår som är föremål för prövning beakta de poster som ändrats genom en kompletterande deklaration för det föregående året till följd av att den skattskyldige betalat in för mycket i skatt på grund av att denne betalat in skatten före förfallodagen, eller är det förenligt med angivna principer och förbudet mot rättsmissbruk i artikel 54 i stadgan att skattemyndigheten fastställer att den skattskyldige har en skatteskuld på grund av att denne betalat in för mycket i skatt?
- 3) Är det proportionerligt att bestraffa valet av en eventuellt felaktig bokföringsteknik genom att konstatera att det föreligger en skatteskillnad som kvalificeras som en skatteskuld, med hänsyn bland annat till att betalningen av en sanktionsavgift – om än bara med 10 procent – och en förseningsavgift, när den omtvistade skatten har betalats före förfallodagen och denna, under förfarandets gång, har figurerat som en överbetalning på sökandens löpande skattekonto, varför det inte föreligger någon intäktsförlust för statskassan, och det inte föreligger något tecken på missbruk?
- 4) Kan principen om skydd för berättigade förväntningar tolkas så, att den objektiva grunden för denna, det vill säga den skattskyldiges förväntningar i fråga om bokföringsmässig behandling, är välgrundad om skattemyndigheten tidigare har genomfört en kontroll vid den skattskyldiges säte under vilken myndigheten, även i avsaknad av en särskild deklaration eller om detta implicit framgår av dennes handlande, har konstaterat att ingivande och förande av bestyrkande handlingar, bokföring och register är förenliga med bestämmelserna i skattelagstiftningen, eller kan den skattskyldige endast åberopa principen om skydd för berättigade förväntningar om skattemyndigheten genomför en efterhandskontroll av skattedeklarationerna som avser en period som avslutas med en kontroll, varigenom denna utvidgas till att omfatta alla former av skatter, och uttalar sig positivt om den skattskyldiges bokföringspraxis? Handlar skattemyndigheten på ett sätt som är förenligt med rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar om denna myndighet i senare beslut föreskriver bokföringsmässiga och skattemässiga konsekvenser för bokföringsmässiga oegentligheter på ett sådant sätt att myndigheten, genom att göra gällande att den tidigare granskningen är formell eller ofullständig eller att det saknas en uttrycklig positiv deklaration, inte går med på att sökanden har haft berättigade förväntningar på att dess tidigare räkenskapspraxis var korrekt?

⁽¹⁾ Rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag (EGT L 222, 1978, s. 11; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 17).